

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо особливостей формування податкового кредиту на підставі тимчасової митної декларації, та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Вимоги та умови подання та оформлення тимчасової митної декларації визначаються статтею 260 Митного кодексу України (далі – МКУ) та положенням про митні декларації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 року № 450 (зі змінами) (далі – Положення).

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами (пункт 1.1 статті 1 розділу I Кодексу).

Згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначити сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані Кодексом.

Відповідно до пункту 44.1 статті 44 розділу II Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX Кодексу.

Відповідно до пункту 198.2 статті 198 Кодексу для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 Кодексу, яким визначено, що датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Пунктом 201.12 статті 201 Кодексу визначено, що у разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку.

Відповідно до пункту 198.6 статті 198 Кодексу не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 Кодексу.

Верховний Суд постановою від 11 червня 2019 року по справі №826/5939/16 зазначив, що оскільки тимчасова або неповна декларація не є завершальним документом, її подання не є фактом завершення декларування, а передбачає лише спрощений порядок випуску товарів у вільний обіг. Таке спрощення покладає на декларанта обов'язок протягом 30 днів з дня випуску товарів у вільний обіг подання митної декларації, заповненої у звичайному порядку, тим самим забезпечується завершеність процедури декларування. Прийняття митним органом такої декларації і є завершальним юридичним фактом праводносин митного оформлення.

Тому у разі випуску товарів у вільний обіг у спрощеному порядку з поданням платником тимчасової митної декларації суми податку на додану вартість відносяться до податкового кредиту на підставі поданої платником та прийнятої митним органом митної декларації, заповненої у звичайному порядку з установленим обсягом даних, яка підтверджує завершення декларування ввезеного на митну територію товару (за умови дотримання інших вимог щодо формування податкового кредиту).

При цьому, вказане рішення Верховного Суду від 11 червня 2019 року ґрунтується на діючих на сьогоднішній день нормах податкового та митного законодавства.

Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного Суду від 23 червня 2015 року у справі №2а-18022/12/2670.

Таким чином, при здійсненні операцій із ввезення товарів на митну територію України податковий кредит з ПДВ формується платником на підставі належним чином оформленої додаткової митної декларації та за умови сплати суми податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 Кодексу.

При цьому, по тимчасовій митній декларації формування податкового кредиту не відбувається.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.